

Arrest

nr. 86 826 van 4 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat Bruno SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Grozny, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. U heeft één dochter, K. L. {...} die samen met u in België verblijft.

Uw problemen zijn begonnen naar aanleiding van uw traditioneel huwelijk met S. K. {...} op 31 december 2003. Uw verschillende religies, u was Moslim, uw man Christen, zouden volgens uw man geen probleem vormen aangezien hij van plan was zich te bekeren tot de Islam. Gedurende de maanden januari en februari 2004 ging hij naar de moskee om te bidden. Echter, plots verklaarde hij dat hij zich nooit zou bekeren en dat ook u Christen moest worden. Dit bleek een grote schande te zijn voor uw familie, hetgeen resulteerde in de echtscheiding tussen uw moeder en vader. Daarenboven bleken uw vader en broer tegen een vriend van uw man gezegd te hebben dat ze u zouden vermoorden indien ze

u zouden vinden. U verbleef enkele maanden in Batashi en Gorodok om later, in december 2004, zich te vestigen in Grozny.

Uw verschillende religies zorgden al snel voor spanningen in uw huwelijk die ontaardden in huiselijk geweld. Ondertussen was u in contact gekomen met S. {...}, een vriendin van uw moeder. Op 26 of 27 december 2011 werd u afgeranseld door uw man waarna uw kind hysterisch werd. Nadat uw man het huis verliet bent u vervolgens samen met S. {...} uw naam gaan laten wijzigen. In plaats van E. M. {...} zou u nu K. S. {...} heten. Ook de naam van uw dochter werd gewijzigd in K. L. {...}. U keerde terug naar huis tot 12 februari 2012. Op die dag, na een bedreiging van uw man, werd u afgehaald door de vriendin van uw moeder en u verbleef bij haar tot aan uw vlucht in maart 2012. Tijdens uw verblijf bij S. {...} heeft u uw appartement in Grozny, waar u en uw man verbleven, verkocht aan uw buurvrouw. Vervolgens vertrok u in maart 2012 met de taxi naar Ingoesjetië om via Naltchik met een minibus naar Kiev te reizen. Na overstap in een tweede minibus kwam u tot België waar u op 14 maart 2012 asiel aanvraagde. Sinds uw verblijf in België heeft u geen informatie meer betreffende uw man en uw familie.

Ter staving van uw asielverzoek legt u volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, uw diploma, een kopie van uw vorig paspoort, een kopie van het binnenlands paspoort van uw man, de geboortektes van uw dochter en een kopie van uw naamwijzigingsakte.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest dat u vermoord zal worden door uw vader en broer bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw huwelijk met een Rus van het Christelijk geloof. Daarenboven vreest u uw man die zich gewelddadig ten opzichte van u gedroeg en die nog steeds in de Russische Federatie verblijft. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielverzoek echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van uw asielverzoek ernstig ondermijnd door uw houding die geheel niet in overeenstemming is met de door u verklaarde vrees ten opzichte van uw broer en vader. Zo verklaart u immers dat zij u beloofden te vermoorden aangezien u een schande bent voor de familie door uw huwelijk met een niet-Moslim. (CGVS p. 32) U besloot vervolgens te vluchten met uw man, en verbleef vanaf 2004 in de Dopriznikov-sstraat te Grozny, hetgeen uw propiska-stempel in uw paspoort bevestigt. (CGVS p. 24) Nu, het feit dat u verkiest te verblijven op dit adres is allerm minst logisch voor het Commissariaat-generaal. Zo verklaart u tijdens het interview dat dit appartement uw eigendom is aangezien u het van uw ouders gekregen heeft. (CGVS p. 24) Het appartement werd door uw vader gekocht voor uw broer maar uiteindelijk aan u gegeven. (CGVS p. 24) Gezien de herkomst van dit appartement en gezien uw stelling dat u wilde verhuizen uit Gorodok aangezien u verder van uw familie wilde blijven om zo uit hun zicht te zijn, doet uw beslissing om toch in het appartement te verblijven op zware wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees die u zou koesteren ten opzichte van uw broer en vader. (CGVS p. 24) Het is immers allerm minst aannemelijk dat iemand die beweert vermoord te zullen worden door haar familie juist ondergedoken gaat leven in een appartement dat voor haar gekocht werd door die betreffende familie. Hierdoor loopt u een zeer grote kans dat uw familieleden u op dit adres komen zoeken, hetgeen overigens niet gebeurd is. Uw beslissing om op deze markante plaats gedurende vele maanden en jaren te verblijven, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze asielincidenten.

Daarenboven bleek er, na uw huwelijk eind december 2003 tot aan uw vlucht in maart 2012 slechts één incident voorgevallen te zijn met betrekking tot uw familie. Zo verklaart u dat uw vader en broer beloofden u te vermoorden en dat ze dit zeiden in de moskee tegen een vriend van uw man. (CGVS p. 32) Er is echter niets voorgevallen buiten deze indirecte bedreiging sinds uw huwelijk jaren geleden. (CGVS p. 32) U stelt dat uw vader en broer u nog steeds kwaad zouden willen doen aangezien

u hen kent. (CGVS p. 32) Gevraagd naar waarom ze u nooit gevonden en bijgevolg gekwetst hebben in al die jaren stelt u dat u nooit uw huis alleen verliet, en dat u probeerde minder op te vallen en weinig met uw omgeving communiceerde. (CGVS p. 32) Echter deze beweringen stroken niet met uw verklaringen die u gaf tijdens het begin van uw interview op het Commissariaat-generaal. Zo verklaart u dat u soms wel alleen het huis verliet, bijvoorbeeld toen u bepaalde documenten ging afhalen (CGVS p. 14, 16) of toen u naar de markt of het ziekenhuis moest. (CGVS p. 7) Het Commissariaat-generaal kan hier dus terecht uit afleiden dat uw vader en broer dus zeker de mogelijkheid hadden om u te belagen, aangezien u wel degelijk alleen buiten kwam. Het feit dat zij u, in al die jaren, nooit gevonden, aangevallen of persoonlijk bedreigd hebben, doet op ernstige wijze afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u verklaarde asielfeiten.

Eveneens stelt het Commissariaat-generaal zich vragen bij uw houding die wederom niet in overeenstemming is met uw vrees. U verklaart immers zelf dat u vreesde dat uw familie uw reisplannen zouden ontdekken aangezien zij ingelicht zouden kunnen worden door andere mensen of van iemand iets te weten zouden kunnen komen aangezien ze regelmatig op stap gingen en u zochten. (CGVS p. 30) U stelt eveneens dat u weinig met uw omgeving communiceerde om zo minder op te vallen. (CGVS p. 32) Echter, uw verklaringen stroken wederom niet met uw handelingen. Zo stelt u immers dat de vriendin van uw moeder via uw buurvrouw ontdekte wie u was en waar u leefde. (CGVS p. 31) U had uw buurvrouw immers deze zaken over u verteld toen zij u hierover vragen stelde. (CGVS p. 31) Opnieuw kan het Commissariaat-generaal uw gedrag niet in lijn brengen met uw vrees. Als u, zoals u verklaart, stelt dat uw vader en broer u zoeken en dat ze u via andere personen konden traceren, dan is het bijzonder ongeloofwaardig dat u dergelijk essentiële details aan uw burens verteld. Immers, gezien het feit dat de vriendin van uw moeder u reeds op deze wijze wist te lokaliseren, liep u door uw ondoordachte handelingen een bijzonder groot risico dat ook uw familie u zou ontdekken. U stelt daarop dat uw familie u niets zou doen als u met uw man buiten kwam. (CGVS p. 33) Ze zouden u niets doen naast uw man. (CGVS p. 33) Het Commissariaat-generaal aanvaardt deze uitleg geenszins aangezien u stelt te vrezen voor uw leven en de belofte van uw vader en broer om u te vermoorden. Verwacht mag dan worden dat u uitermate behoedzaam omspringt met dergelijk essentiële informatie betreffende uw identiteit, hetgeen u duidelijk nagelaten heeft. Uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen wordt hierdoor verder aangetast.

Tot slot stelt het Commissariaat-generaal zich vragen met betrekking tot uw vriendschap met S. {...}. Zo verklaart u dat deze persoon een klasgenote was van uw moeder en dat zij nog steeds bevriend is en contact heeft met haar. (CGVS p. 30) U stelt dat u na uw huwelijk haar telefoonnummer nog had, waarna u haar contacteerde. (CGVS p. 34) Echter, het feit dat u de klasgenote van uw moeder, met wie zij nog steeds contact heeft, in de periode dat u ondergedoken leeft voor uw familie, contacteert tast uw geloofwaardigheid verder aan. Zo is het allerm minst aannemelijk dat een asielzoeker die stelt dat ze haar familie vreest en van hen ondergedoken leeft, een vriendin van haar moeder opbelt en vervolgens informatie vertelt over haar verblijfplaats en actuele situatie. De risico's die u neemt waardoor deze informatie uw familie mogelijks zou bereiken met desastreuze gevolgen van dien, zijn bijgevolg niet in lijn met de verwachting van het Commissariaat-generaal. U stelt echter dat u S. {...} vroeg om het niet door te vertellen en dat de situatie onoplosbaar was voor haar. (CGVS p. 34) Deze uitleg verschoont uw uiterst risicovolle handelingen niet waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aangetast wordt.

Voorts trekken uw verklaringen ook de ernst en de geloofwaardigheid van uw problemen met uw echtgenoot in twijfel. Zo stelt u immers dat u bij een terugkeer uw man vreest aangezien hij u mishandelde en u van hem gevlucht bent. (CGVS p. 34) U mocht eveneens niet buiten zonder uw man, hetgeen zijn bezitterig karakter aanduidt. (CGVS p. 28) Echter, in de eerste plaats stelt u dat S. {...} u en uw dochter, na een ruzie in december 2011, thuis is komen afhalen. (CGVS p. 28) Uw man ontmoette S. {...} tijdens dat incident en zij gaf hem haar adres naar waar zij u en uw dochter zou brengen tot uw dochter gekalmeerd was. (CGVS p. 28) Toen u verder op 12 februari 2012 voor een laatste keer uw thuis verliet, ging u bij S. {...} inwonen. (CGVS p. 27) Echter, uw man is in die hele periode, dus van 12 februari tot aan uw vertrek in maart 2012 niet langsgekomen bij S. {...}, ondanks het feit dat u van hem weggevlucht was en gezien uw verklaringen van zijn bezitterig en gewelddadig karakter. (CGVS p. 32) Wat meer is, u verklaart eveneens uw appartement in februari 2012 verkocht te hebben, het appartement waar uw man in verbleef. (CGVS p. 31) Het geld werd afgegeven net voor uw vertrek. (CGVS p. 31) Het Commissariaat-generaal stelt zich ernstige vragen bij de houding van uw man in het licht van uw verklaringen. Zo stelt u doorheen uw verklaringen dat hij bezitterig en gewelddadig was, maar wanneer u hem verlaat, laat hij na u te zoeken. Hij gaat niet langs bij de vrouw die u eerder kwam helpen, en wiens adres hij heeft. Meer nog, wanneer u beslist uw appartement te verkopen, waardoor uw man dus uit het appartement gezet werd, komt hij zelfs dan nog niet langs. U stelt dat S. {...} zei, toen u nog in Tsjetsjenië verbleef aangezien u na uw vertrek geen contact meer met haar gehad heeft, dat hij naar zijn thuis vertrok. (CGVS p. 7 en 31) Gezien de ernst van uw asielfeiten, en de angst

die u beweert te hebben voor uw echtgenoot, is het bijgevolg bijzonder onaannemelijk dat hij, nadat u van hem bent weggevlucht en nadat hij vervolgens uit het appartement gezet werd, u niet is komen zoeken bij uw vriendin die eveneens in Grozny leeft. De lakse houding van uw man is dus moeilijk te verzoenen met de verklaringen die u aflegde van hem als zijnde bezitterig en gewelddadig, waardoor de geloofwaardigheid van dergelijke feiten eveneens ondermijnd wordt.

Ten tweede wordt uw geloofwaardigheid aangetast door uw geringe kennis met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van uw problemen. In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er immers van uitgaan dat een asielzoeker ernstige pogingen onderneemt om meer informatie te verkrijgen met betrekking tot haar asielproblemen, hetgeen u nagelaten heeft. Zo weet u niet of er nog iets is voorgevallen na uw vertrek uit uw land van herkomst. (CGVS p. 31) U heeft sindsdien geen contact meer gehad. (CGVS p. 31) Gevraagd of uw man nog langs geweest is bij S. {...} na uw vertrek, stelt u dat u het niet kan weten. (CGVS p. 32) U weet niet of uw vader, broer of man naar u op zoek zijn, noch kan u vertellen of zij zijn langsgedaan bij uw familie, buren, kennissen of vrienden. (CGVS p. 35) U heeft geen idee. (CGVS p. 35) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet. U stelt dat u geen zin had om meer informatie hierover in te winnen. (CGVS p. 35) Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. Het Commissariaat-generaal kan in uw geval redelijkerwijs verwachten dat u deze verwachting zou invullen aangezien u verklaart, indien nodig, contact te kunnen opnemen met de vriendin van uw moeder, hetgeen u niet deed. (CGVS p. 7) Uw klaarblijkelijke en onaantvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in de Russische Federatie betreffen ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Ten derde aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u enkel met uw binnenlands paspoort en naamwijzigingsakte gereisd te hebben, zonder dat er enige valse documenten gebruikt werden. (CGVS p.25 en 20) U verklaart geen internationaal paspoort, noch een visum in uw bezit gehad te hebben. (CGVS p. 15) U stelt dat de chauffeur uw binnenlands paspoort en uw naamwijzigingsakte moest laten zien, aan u werden geen documenten gevraagd of vragen gesteld. (CGVS p.19 en 20) Het Commissariaat-generaal acht het bijzonder ongeloofwaardig dat u zonder enige vorm van persoonlijke controle en zonder de vereiste documenten de grens van de Schengen-zone illegaal bent overgestoken, temeer u verklaart dat de minibus op een bepaald moment gecontroleerd werd. (CGVS p. 19 en 20) Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Na confrontatie met deze zware controles stelt u dat u alles gaf aan de smokkelaar en dat hij de rest regelde. (CGVS p. 21) Tevens ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat u er geen had, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. (CGVS p. 15)

Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 20) U kon geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p.20). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precare onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Tot slot kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat het incident dat de aanleiding voor uw vlucht vormde, daadwerkelijk plaatsvond. Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van de problemen die u gekend heeft met uw man, terwijl u tijdens uw interview stelde dat u na één ruzie naar het ziekenhuis ging voor een neusbloeding. (CGVS p. 29) U legt hier echter geen documenten van voor. Daarenboven kunnen de documenten die u wel voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw binnenlands paspoort, uw diploma, een kopie van uw vorig paspoort, de geboorteaktes van uw dochter en een kopie van uw naamwijzigingsakte bewijzen op voldoende wijze uw identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. De andere documenten, namelijk een kopie van het

binnenlands paspoort van uw man zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen aangezien zij geen bewijs betreffen van de problemen die u verklaart gekend te hebben. Wat betreft de geboorteaktes van uw dochter en de afstammingsband met haar vader wil het Commissariaat-generaal de volgende opmerking maken. Vooreerst is het opmerkelijk dat uw dochter origineel in 2005 ingeschreven staat met als vader E. D. {...}, van Tsjetsjeense origine, volgens u de Islamitische roepnaam van uw man. (CGVS p. 12 en 14) Nergens maakt men enige vermelding van de officiële naam van uw man als S. K. {...} en zijn Russische afkomst. Het Commissariaat-generaal vindt dit bijzonder vreemd temeer u verklaart dat de naam van uw man nooit officieel veranderd werd, en dat hij geen documenten met deze Tsjetsjeense naam had. (CGVS p. 17 en 18) Daarenboven blijkt deze akte in 2005 opgemaakt te zijn, dus een jaar nadat uw man stelde dat hij zich niet meer tot de Islam zou bekeren. Het is daarom moeilijk te begrijpen waarom uw man, nadat hij reeds besloten had zich niet te bekeren, zijn kind toch onder die Tsjetsjeense naam liet inschrijven, volgens u enkel en alleen omdat u het hem vroeg. (CGVS p. 17) Hoe dan ook, uw documenten zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het materiële motiveringsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekster betoogt het volgende

“De verzoekster kan niet akkoord gaan met de weigeringsbeslissing genomen door de Commissaris 4.2.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet kunnen toegekend worden omwille van de volgende vaststellingen met name dat

- De situatie in Tsjetsjenië complex blijft en er zich nog steeds “diverse problemen voordoen op vlak van mensenrechtenschendingen”, die bovendien ook nog eens divers van aard zijn (zoals o.m. illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in kader van gefabriceerde beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven, zoals afpersing) , maar “de dreiging voor de burgerbevolking de laatste jaren de laatste jaren sterk is afgenomen ‘

Het zou thans gaan om “kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime.

Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie zou het aantal burgerslachtoffers "evenwel beperkt blijven".

- De asielrelaas van verzoekster "ondermijnd" zou worden door haar houding, die "niet in overeenstemming zou zijn" met de vrees van verzoekster t.o.v. haar vader en broer
- Er slechts 1 incident zou zijn voorgevallen m.b.t. de familie van verzoekster
- De verklaringen van verzoekster m.b.t. haar reisroute "niet aanvaard kunnen worden"
- Verschillende vragen kunnen gesteld worden m.b.t. de vriendschap met S. {...}, omdat het "allerminst aannemelijk is dat een asielzoeker die stelt dat ze haar familie vreest en van hen ondergedoken leeft, een vriendin van haar moeder opbelt en haar informatie geeft over haar verblijfplaats"
- De verklaringen van verzoekster ook de ernst van de problemen met haar echtgenoot in twijfel zouden trekken
- De geloofwaardigheid van verzoekster aangetast is "door de geringe kennis m.b.t. de evolutie en de huidige stand van zaken van haar problemen"

De verzoekster kan het niet eens z met de motivering van de bestreden beslissing

4.2.1.

De Commissaris-generaal erkent dat het nog over de Informatie beschikt dat de situatie in Tsjetsjenië nog steeds gevaarlijk en complex zijn en er geregeld burgerslachtoffers vallen tijdens individuele aanvallen

a)

Het is dan ook een loutere veronderstelling dat de verzoekster geen problemen riskeert omdat de gevechtshandelingen tussen de rebellen en het aantal aanvallen minder zouden zijn beginnen voorkomen.

Voor zover de verzoekster kan vaststellen maakt verwerende partij in casu slechts algemene veronderstellingen en eigen gevolgtrekkingen, waarbij allerm minst duidelijk is op wat deze gebaseerd zijn.

b)

Trouwens, het is helemaal niet onmogelijk dat de verzoekster problemen ondervond omwille van de door haar geschetste omstandigheden.

Integendeel: gelet op de huidige situatie in Tsjetsjenië is het des te aannemelijker dat verzoekster problemen ondervonden heeft omwille van het religieverschil in haar huwelijk 1

Verwerende partij stelt immers zelf dat er zich nog steeds "diverse problemen voordoen op vlak van mensenrechtenschendingen" die bovendien ook nog eens divers van aard zijn (zoals om. illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in kader van gefabriceerde beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven, zoals afpersing).

5

Verzoekster verwijst hiervoor ook tevens naar de volgende recente artikels:

1. "Acht doden bij aanslagen in Grozny" dd. 31/08/2011

Zie: http://www.dailymotion.com/video/xkswsg_acht-doden-bij-aanslag-in-grozny_news

2. "Uitlevering aan Tsjetsjenië brengt leven van asielzoekers in gevaar" dd. 08/03/2011

"Op 8 maart 2011 ondertekende Belgisch Minister van Justitie De Clerck de beslissing om de Tsjetsjeense asielzoeker A.Z. {...} uit België uit te leveren aan de Tsjetsjeense autoriteiten. Deze beslissing brengt het leven van de betrokkene in direct gevaar en is daarmee een schending van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Pax Christi Vlaanderen roept de Minister dan ook op om de beslissing te herzien.

Amnesty International Vlaanderen, Memorial Grozny, Dicky Marty (Rapporteur over Tsjetsjenië in de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa), Heidi Hautala (voorzitter van de Subcommissie Mensenrechten van het Europees Parlement), Bart Staes (Groen 1) en Frieda Brepoels (N-VA), beiden leden van het Europees Parlement, en Pax Christi Vlaanderen, hebben de Minister gewezen op de hoge en reële bedreiging van het leven, de waardigheid en de eezondheid van de Tsjetsjeense asielzoeker, indien deze zou worden uitgeleverd aan het Tsjetsjeens "gerecht"

(zie:

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient dan ook te worden verzocht na vernietiging door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om hierover bijkomend onderzoek te verrichten gezien de kwetsieuze lacune in de bestreden beslissing

4.2.2.

Overwegende dat het UNHCR bovendien in verband met de bewijsproblematiek het volgende steit in de Guide des Procédures et Critères

«196. Cependant, il arrive souvent qu'un demandeur ne soit pas en mesure d'étayer ses déclarations par des preuves documentaires ou autres, et les cas où le demandeur peut fournir des preuves à l'appui de toutes ses déclarations sont l'exception bien plus que la règle. Dans la plupart des cas, une personne qui fuit la persécution arrive dans le plus grand dénuement et très souvent elle n'a même pas

de papiers personnels. Aussi bien que la charge de la preuve incombe en principe au demandeur, la tâche d'établir et d'évaluer tous les faits pertinents sera-t-elle menée conjointement par le demandeur et l'examineur. Dans certains cas, il appartiendra même à l'examineur d'utiliser tous les moyens dont il dispose pour réunir les preuves nécessaires à l'appui de la demande. Cependant, même cette recherche indépendante peut n'être pas toujours couronnée de succès et il peut également y avoir des déclarations dont la preuve est impossible à administrer. En pareil cas, si le récit du demandeur paraît crédible, il faut lui accorder le bénéfice du doute, à moins que de bonnes raisons ne s'y opposent.

197. Ainsi, les exigences de la preuve ne doivent pas être interprétées trop strictement et cela compte tenu des difficultés de la situation dans laquelle se trouve le demandeur du statut de réfugié. Cependant, cette tolérance ne doit pas aller jusqu'à prendre comme vraies les déclarations qui ne cadrent pas avec l'exposé général des faits présenté par le demandeur.»

Er dient derhalve voorzichtig te worden omgesprongen met de toepassing van het principe dat de bewijslast van de vervolgingsvrees op de kandidaat-vluchteling rust.

6

Het UNHCR stelt immers dat de bewijslast niet te strikt mag worden geïnterpreteerd

4.2.3.

a) Dat overeenkomstig artikel 1 (A) 2 van de Conventie van Genève waarnaar art. 48/3 Vreemdelingenwet verwijst, een vluchteling "elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kon, of uit hoofde van boven bedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kon of, uit hoofde van bovenstaande vrees, niet wil terugkeren".

Dat het element "gegronde vrees voor vervolging" in voormelde definitie inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in Conventie van Genève vermelde redenen bestaat.

Dat in dezen zeer nuttig kan worden verwezen naar VANHEULE, D., Vluchtelingen: een overzicht na de wet van 6 mei 1993, Cent, Mys & Breesch, 1993, nrs. 32-36 die stelt:

"De vrees voor vervolging zal enkel tot erkenning kunnen leiden indien deze vrees ook gegrond is in acht genomen de bestaande toestand in het land van herkomst

Het bestaan van het door de asielzoeker ingeroepen risico van vervolging moet aldus worden bewezen. De bewijslast rust aldus op de kandidaat-vluchteling, die er alle belang bij heeft om een degelijk dossier samen te stellen dat zowel alle bewijzen bevat van de persoonlijke gebeurtenissen als bewijselementen die de gegrondheid van de vrees kunnen staven.

De bewijslast gaat evenwel niet zover dat de kandidaat-vluchteling zou moeten aantonen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden, hetgeen in bijna alle gevallen onmogelijk zou zijn.

Het volstaat dat de kandidaat-vluchteling het bestaan van de objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging.

De beoordeling van de gegrondheid houdt ook een oordeel in over de bestaande situatie in het land van herkomst.

Na de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te hebben aanhoord zal de overheid die met de beoordeling van de erkenningsaanvraag is belast, moeten uitmaken of (risico voor) de vervolging in het land van herkomst bestaat of kan bestaan

Fundamenteel komt de beoordeling van de gegrondheid van de vrees neer op het aanvaarden van het redel bestaan van het risico voor vervolging.

De bevoegde instantie zal moeten uitmaken of het bestaan van een risico op vervolging van de betrokkene op grond van de door hem of haar aangehaalde feiten redel kan worden aanvaard in acht genomen de objectieve gegevens die over het land van herkomst bekend zijn."

Dat de verzoekster aan de hand van hetgeen zij vertelde wel degelijk aantoonde dat er vervolgingsproblemen bestaan in haar hoofde.

7

b)

Het wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trouwens niet ernstig betwist dat de regio van verzoekster als onveilig dient bestempeld te worden en kandidaat-vluchtelingen die van daar afkomstig zijn een statuut van bescherming als vluchteling kunnen krijgen.

De Commissaris-generaal weerlegt dan ook nergens dat de problemen van vervolging en gerichte aanvallen in de regio zich niet (meer voordoen).

Integendeel verwerende partij maakt melding van het feit dat er wel degelijk nog steeds gerichte, individuele aanvallen voorkomen in de regio.

Het feit dat verzoekster vertrouwd heeft in een vriendin van haar moeder doet hieraan geen afbreuk, nu verzoekster tijdens haar verhoor duidelijk gesteld heeft dat zij altijd een goede relatie gehad heeft met haar moeder en het enkel haar vader was die problemen had met het verschil in religie.

c)

Het zorgvuldigheidsbeginsel is dan ook geschonden daar waar de bestreden beslissing geen individuele beoordeling maakt op basis van het relaas van de verzoeksters in het kader van de objectief gekende achtergrondinformatie over Tsjetsjenië, maar louter verwijst naar hoe de globale situatie in Tsjetsjenië er volgens de verwerende partij er thans zou moeten uit zien.

De bewering van de Commissaris-generaal is dan ook gebaseerd op een veronderstelling die niet objectief gestaafd is in het kader van de problemen in Tsjetsjenië met verschillende rebelligroeperingen en zelfs met de gevestigde autoriteiten zelf.

Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op aan de bevoegde overheid.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden.

Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

Zoals reeds hoger vermeld blijkt uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen enerzijds stelt de situatie in Tsjetsjenië (vol met geweld en bedreigingen) onverenigbaar is met de normen van een rechtsstaat, maar anderzijds in dezelfde beslissing niet ontkracht dat deze problemen nog bestaan zodat helemaal niet uitgesloten is dat de verzoekster zich blootstelt aan vervolging in de zin van art. 48/3 Vreemdelingenwet of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade" in de zin van art. 48/4 Vreemdelingenwet

In tegendeel: verwerende partij stelt uitdrukkelijk in de bestreden beslissingen dat "de meeste acties gericht zijn tegen welbepaalde, individuele doelwitten" en er nog steeds geregeld burgerslachtoffers vallen.

4.2.4.

Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dan ook niet kan gevolgd worden in de redenering dat de situatie in Tsjetsjenië misschien wel nog steeds gevaarlijk is voor de burgers, maar er geen enkele reden is om aan te nemen dat deze nog aanleiding kan geven tot bescherming in de zin van art. 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.

Inderdaad, hoewel uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij erkent dat er in Tsjetsjenië nog steeds gevaar bestaat voor de burgerbevolking, stelt ze eveneens dat deze, naar haar mening, geen vervolgingsvrees of reëel risico op het lijden van ernstige schade met zich meebrengt in hoofde van verzoekster.

4.2.5.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de situatie in Tsjetsjenië ten slotte te rooskleurig tracht voor te stellen en ten onrechte stelt dat er zich geen bescherming opdringt omdat er slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers zouden vallen

Derhalve dient de beslissing minstens vernietigd te worden en dient aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de opdracht gegeven te worden om bijkomend onderzoek uit te voeren met betrekking tot huidige veiligheidssituatie in Tsjetsjenië.

De bestreden beslissingen zijn derhalve niet draagkrachtig gemotiveerd."

2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, volledig kent. Verzoekende partij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad oordeelt dat het argument van verzoekende partij als zou verwerende partij geen individuele beoordeling hebben gemaakt op basis van het relaas van verzoekende partij in het licht van de objectieve achtergrondinformatie over Tsjetsjenië, niet ernstig is en volledig voorbijgaat aan de inhoud van de bestreden beslissing. Immers in de motivering van de bestreden beslissing zet verwerende partij vooreerst het volgende uiteen:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.”

Hieruit blijkt dat, omwille van de huidige toestand in Tsjetsjenië, een individuele beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij noodzakelijk is. Verwerende partij zet in haar beslissing verder uiteen waarom aan de persoonlijke problemen van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. In de bestreden beslissing wordt uitgebreid en concreet gemotiveerd waarom het asielaanvraag van verzoekster niet geloofwaardig is. Ten eerste wordt gesteld dat verzoeksters asielaanvraag ernstig ondermijnd wordt door haar houding die geheel niet in overeenstemming is met de door haar verklaarde vrees ten opzichte van haar vader en broer. Ten tweede stelt de verwerende partij dat er slechts één incident is voorgevallen met betrekking tot haar familie. Ten derde wordt de ernst en geloofwaardigheid van verzoeksters problemen met haar echtgenoot betwijfeld. Ten vierde stelt de verwerende partij dat verzoeksters geloofwaardigheid wordt aangetast door haar geringe kennis met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van haar problemen. Ten vijfde zijn verzoeksters verklaringen omtrent

haar reisroute ongeloofwaardig. Tenslotte stelt de verwerende partij dat verzoekster van de door haar verklaarde problemen geen enkel begin van bewijs kan voorleggen.

Tevens wijst de Raad erop dat verzoekster in haar betoog nalaat de concrete motiveringen van de bestreden beslissing te weerleggen, doch hoofdzakelijk haar betoog beperkt tot de stelling dat de verwerende partij de algemene situatie in Tsjetsjenië negeert. Verzoeksters asielmotieven zijn evenwel gegrond op het familiaal conflict dat is ontstaan door haar huwelijk met een niet-moslim. In het licht van dit individueel familiaal conflict zijn verzoeksters uiteenzettingen over de algemene situatie in Tsjetsjenië weinig dienstig. De Raad ziet niet in hoe de verwijzingen naar de algemene situatie in Tsjetsjenië en de verwijzingen naar een artikel over een aanslag in Grozny en een artikel over de uitlevering van een in Rusland gezochte asielzoeker, de door de verwerende partij vastgestelde ongeloofwaardige verklaringen van verzoekster in een ander daglicht kunnen stellen.

Waar verzoekster een theoretische uiteenzetting doet over de bewijslast die niet te strikt mag worden toegepast, verwijst de Raad naar de beschouwingen onder punt 2.3..

Waar verzoekster vervolgens verwijst naar de vluchtelingendefinitie en stelt dat zij behoort tot een sociale groep in een regio waar er wel degelijk nog steeds gerichte, individuele aanvallen voorkomen, wijst de Raad er nogmaals op dat verzoekster hierbij voorbijgaat aan de concrete motivering van de bestreden beslissing en dat haar asielmotieven zijn gegrond op een familiaal conflict. In de bestreden beslissing wordt immers duidelijk aangegeven dat de Tsjetsjeense origine niet voldoende is om de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, doch dat een individuele beoordeling noodzakelijk is, wat in casu is gebeurd.

Waar verzoekster het motief van de bestreden beslissing betwist dat stelt dat het feit dat verzoekster een vriendin van haar moeder in vertrouwen heeft genomen niet te verzoenen is met haar vrees voor haar vader en broer, en hierop antwoordt dat zij altijd een goede relatie heeft gehad met haar moeder en dat het enkel met haar vader was met wie ze problemen had, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoekster dan wel een goede band gehad mag hebben met haar moeder, hetgeen evenwel wordt tegengesproken door de verklaringen van verzoekster dat iedereen van de familie afstand van haar nam (gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 7 en 21) en deze vaststelling al afbreuk doet aan de bewering van verzoekster dat zij een goede band had met haar moeder, het alleszins onaannemelijk blijft dat zij haar verblijfplaats en actuele situatie zou vertellen aan een vriendin van haar moeder nu zij daarmee alleszins een risico neemt dat deze informatie toch haar vader en broer zou bereiken. De Raad wijst er voorts op dat de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen. Het is het geheel van onaannemelijkheden die de commissaris-generaal terecht hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekster.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij vergenoegt zich te verwijzen naar de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië doch brengt evenwel geen concrete elementen aan die illustreren dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Echter, ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekende partij. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoekende partij enig verband met haar concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). De Raad stelt vast dat verzoekende partij

met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar – hetgeen door verwerende partij in de bestreden beslissing trouwens niet wordt ontkend – niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemmt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de *“Subject Related Briefing: Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië”* van 20 juni 2011 (administratief dossier, stuk 16) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd. Verzoekende partij brengt evenmin andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet correct zou zijn. Inzake het aangebrachte artikel over een zelfmoordaanslag in Grozny wijst de Raad erop dat uit de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, er blijkt dat er zich gewelddadige incidenten kunnen voordoen, doch dat deze sterk zijn afgenomen en zeer gericht zijn, zodat het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld hiermee niet is aangetoond. Inzake het artikel over de uitlevering van een in Rusland gezochte asielzoeker, wijst de Raad erop dat verzoekster niet gezocht wordt door het gerecht in Tsjetsjenië of dat zij uitlevering zou riskeren. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.6. Verder benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en het gehoorverslag van verzoekende partij en dat zij, zoals reeds gesteld, tijdens het gehoor de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Verzoekster maakt tevens niet aannemelijk dat de verwerende partij bijkomend onderzoek had moeten uitvoeren. Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.7. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER